

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: REALISTIC, a.s.**, IČ 25247468, se sídlem Závodu Míru 4, 360 17 Karlovy Vary, *zastoupen Mgr. Michalem Burešem, advokátem, se sídlem Bělehradská 1042/14, 360 01 Karlovy Vary* proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 12. 2015, čj. 45036/15/5000-10470-700290 a čj. 45037/15/5000-10470-700290

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Napadená rozhodnutí

Finanční úřad pro Karlovarský kraj platebním výměrem ze dne 4.12.2014, čj. 934080/14/2400-31471-402142 podle § 44a odst. 4 písm. c), zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále *zákon o rozpočtových pravidlech*) vyměřil žalobci odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.559.920,- Kč.

Finanční úřad pro Karlovarský kraj platebním výměrem ze dne 4.12.2014, čj. 934055/14/2400-31471-402142 vyměřil podle § 44a odst. 1 písm. c) zák. o rozpočtových

pravidlech žalobci odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 275.280,- Kč.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 22.12.2015, čj. 45037/15/5000-10470-700290 změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj ve věci odvodu do Národního fondu tak, že žalobci vyměřil odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 389.980,- Kč, přičemž v ostatních výrocích zůstalo rozhodnutí správního orgánu I. stupně beze změny.

Rozhodnutím ze dne 22.12.2015, čj. 45036/15/5000-10470-700290 žalovaný změnil platební výměr Finančního úřadu pro Karlovarský kraj ve věci odvodu do státního rozpočtu tak, že žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 68.820,- Kč, přičemž v ostatním výrok napadeného rozhodnutí zůstal beze změny.

II. Žaloba

Žalobce napadl obě rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství žalobou a vycházel ze zjištěného stavu věci, ze kterého vyplynulo, že na základě žádosti žalobce o poskytnutí dotace vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu jako poskytovatel dne 2.6.2010 rozhodnutí o poskytnutí dotace, kterým přiznalo žalobci čerpání dotace na projekt s názvem „Pořízení špičkové výrobní technologie lakovny a jeřábů do rekonstruované výrobní haly společnosti“. Na základě tohoto rozhodnutí umožnil poskytovatel žalobci čerpat v rámci projektu finanční prostředky nejvýše do částky 3.130.000,- Kč. Poskytovatel prostřednictvím Agentury pro podporu podnikání a investic CZECH INVEST, jež je státní příspěvkovou organizací podřízenou poskytovateli, na celý průběh řízení dohlížel a neshledal na straně žalobce žádná pochybení. Jen v tomto případě mohlo dojít v poskytnutí dotace v plné výši, čemuž také dne 7.7.2011 došlo. Výsledkem zahájené kontroly prováděné Finančním úřadem pro Karlovarský kraj podle zprávy o daňové kontrole ze dne 3.12.2014, finanční úřad konstatoval, že při výběrovém řízení došlo ze strany žalobce k pochybení při sestavování zadávací dokumentace, které spočívalo v nedostatečné specifikaci z jednoho z hodnotících kritérií, čímž mělo dojít k porušení zásady transparentnosti.

Žalobce nesouhlasil se závěrem, že při výběrovém řízení na pořízení výrobní technologie lakovny, se dopustil pochybení, kterým by došlo k porušení zásady transparentnosti. Proces výběru se řídil *Pravidly pro výběr dodavatelů č. vydání 7/1* s platností od 17.5.2010 a podle čl. 3 těchto pravidel, byl žalobce povinen při výběru dodavatele postupovat tak, aby výběr dodavatele byl transparentní, nediskriminační a aby všichni dodavatelé měli rovný přístup k veřejné zakázce. Žalobci je vytýkáno, že jako jedno z doplňujících hodnotících kritérií stanovil v zadávací dokumentaci „Technické řešení – váha 15%“, přičemž toto specifikoval jako řešení nadstandartní oproti základní technické specifikaci čl. 1.3 zadávací dokumentace. V čl. 1.3 jasně přitom vymezil technické požadavky, které byly kvalifikačními kritérii. Dodavatelům tak muselo být zřejmé, co bude předmětem hodnocení podle předmětného kritéria. Žalobce přitom jen těžko mohl určit bodové hodnocení každého jednotlivého technického parametru, neboť se v tomto případě jedná o poměrně složité technické zařízení. Žalobce zohlednil i možnost instalace a funkčnosti nabízených zařízení v prostorech, kde provozuje svoji činnost.

Komplexní hodnocení přitom nelze podle žalobce shrnout pouze do objektivních číselných faktorů. Ve smyslu právního názoru vysloveného Krajským soudem v Brně v rozsudku ze dne 19.1.2012, čj. 62Af 36/2010-103 „lze použít objektivní hodnotící kritérium, pokud hodnocení objektivní zcela nedostačuje“. V tomto případě navíc bylo subjektivní kritérium kritériem s nejnižším podílem na konečném bodovém hodnocení a zbylá kritéria byla nastavena jako kritéria objektivní a proto žalobce je přesvědčen, že tímto postupem zásadu transparentnosti neporušil.

Tvrzení žalovaného, že i v předmětném subjektivním kritériu měly být všechny technické parametry a jejich hodnocení přesně specifikovány, je podle žalobce přehnaně formalistické a nerespektuje samotný smysl zásady transparentnosti, který spočívá v zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Postup pouze podle objektivních kritérií nelze ve všech případech složitějších výběrových řízení dodržet a proto je v zájmu účelného vynaložení veřejných prostředků nezbytné zohlednit v některých případech též hlediska subjektivní.

I pokud by došlo v daném případě k porušení zásady transparentnosti, nepředstavuje toto pochybení bez dalšího neoprávněné použití prostředků dotace. Judikatura Nejvyššího správního soudu přitom konstantně zastává názor, že případné porušení dotačních podmínek je třeba posuzovat vzhledem k okolnostem daného případu a účelu dotace. Podle žalobce měl žalovaný ve svém rozhodování vzít v potaz tyto právní názory a měl zohlednit, že účelu dotace bylo v daném případě dosaženo. Rovněž měl zohlednit, že kritérium, u kterého dovozuje rozpor s právními předpisy, tvořilo pouze 15% z celkového bodového hodnocení a neměl na konečný výsledek výběrového řízení žádný vliv.

Žalobce tvrdil, že postup orgánu veřejné správy byl nezákonný, neboť došlo k porušení principu právní jistoty a předvídatelnosti práva. Správní řád v § 2 odst. 4 i daňový řád v § 8 odst. 2 shodně zakotvují jako jednu ze základních zásad činnosti orgánů veřejné správy povinnost rozhodovat ve skutkově stejných či podobných věcech tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. Podle žalobce tento princip neváže je na konkrétní orgán veřejné správy v jeho rozhodovací praxi, ale všechny orgány pokud rozhodují v téže věci a mají obdobně vymezenou věcnou příslušnost. Rozhodnutí o poskytnutí dotace přitom vyjadřuje souhlas poskytovatele se zadávací dokumentací veřejné zakázky. Pokud pak jiný orgán veřejné správy následně prohlásí, že takovýto dokument je v rozporu s právními předpisy, fakticky tak dovozuje nezákonnost samotného poskytnutí dotace. Je přitom v rozporu se základními principy fungování právního státu, aby za chybu způsobenou rozhodnutím orgánu veřejné správy doplácel soukromoprávní subjekt, a to zvláště s přihlédnutím k tomu, že zákon o rozpočtových pravidlech v § 44a odst. 10 stanovuje povinnost hradit penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně až do výše 100% odvodu, a to již od dne, kdy k takovému porušení došlo. Ve výsledku je tedy postižený subjekt povinen odvést nejen částku představující poskytnutou dotaci či její část, ale rovnou dvojnásobek této částky.

Na základě těchto tvrzení žalobce navrhoval, aby soud obě rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a aby byla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k tvrzení žalobce uváděl, že žalobce v zadávací dokumentaci jednoznačně nepopsal, jak bude vyhodnocena vhodnost navrhovaného řešení a jak budou v rámci tohoto kritéria přiřazovány body k jednotlivým výtkám. V zadávací dokumentaci je k předmětnému hodnoticímu kritériu pouze uvedeno: „Technickým a funkčním řešením je myšleno nadstandartní technické provedení oproti požadované základní technické specifikaci určené v době 1.3“. Metody a způsob hodnocení nabídek zde zcela chybí.

Žalovaný uváděl, že při realizaci zadávacího řízení musí zadavatel nejdříve v rámci prvotního posouzení došlých nabídek mimo jiné zhodnotit splnění technických předpokladů (technických parametrů) nabízené dodávky (lakovny) a ověřit, zda odpovídají jeho požadavkům stanoveným v zadávací dokumentaci (tedy požadavky odvolatelem specifikované pod bodem 1.3 zadávací dokumentace). V této prvotní fázi se tedy jedná o vyhodnocení obecné způsobilosti nabízených dodávek k plnění zakázky, přičemž výsledkem tohoto vyhodnocení je buď závěr, že nabídka konkrétního uchazeče je schopna danou zakázku splnit a jeho nabídka může být dále posuzována a hodnocena, nebo ji není schopna splnit, a pak musí být takovýto uchazeč z dalšího hodnocení vyloučen. Přesná charakteristika zakázky (požadavky na druh, hmotnost, rozměr, nátěrový systém, teplotu sušení atd.) tak vyjadřuje schopnost nabídky splnit danou zakázku, ale již nevyjadřuje její ekonomickou výhodnost. Naproti tomu v rámci hodnocení nabídek podle kritérií stanovených v oznámení zadávacího řízení (tedy pod bodem 1.8 této konkrétní zadávací dokumentace) se zadavatel již nezabývá požadovanými základními technickými parametry nabízené dodávky (lakovny), ale hodnotí vlastní ekonomickou výhodnost nabídek jednotlivých dodavatelů, tj. zabývá se hodnocením konkrétních podmínek obsažených v nabídce, za nichž uchazeč zadavateli nabízí plnění dané zakázky. Výsledkem tohoto procesu je hodnocení konkrétního obsahu dané nabídky ve vztahu k její ekonomické výhodnosti a zjištění míry této ekonomické výhodnosti pro zadavatele. V rámci sporného hodnoticího kritéria „Technické řešení – váha 15 %“ tak odvolatel měl do zadávací dokumentace uvést přesná dílčí kritéria, která budou předmětem jeho hodnocení, včetně údajů o tom, kolik bodů a z jakého důvodu bude přiřazovat, např. při dosažení vyšších (nižších) konkrétních technických parametrů oproti hodnotám uvedeným v předmětu poptávky. Jen tak by totiž zájemci o zakázku získali jasnou představu, jaké „Technické řešení“ odvolatel preferuje, a na základě toho pak mohli připravit z pohledu tohoto kritéria nejvýhodnější nabídku. Nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky a následně kritéria pro jejich hodnocení nevyplývají jasně, přesně, srozumitelně a jednoznačně, tj. taková, která v těchto ohledech objektivně připouští rozdílný výklad. Pokud objektivně existuje více možných výkladů týkajících se otázky, co konkrétně a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, pak nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. Jsou-li zadávací podmínky natolik nejasné, že objektivně připouštějí rozdílný výklad ohledně požadavku na zpracování nabídky nebo způsob hodnocení, je postup zadavatele fakticky nekontrolovatelným, a tedy porušuje zásadu transparentnosti zadávacího řízení.

K tvrzení žalobce, že i kdyby k narušení zásady transparentnosti došlo, pak toto pochybení nepředstavuje bez dalšího neoprávněné použití prostředků dotace, žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4As 117/2014 a 9As 122/2014 s tím,

že případné porušení dotačních podmínek je třeba posuzovat vzhledem k okolnostem případu a účelu dotace. Právě v souladu s těmito rozsudky došlo v rámci odvolacího řízení ke snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně a žalovaný postupoval zcela v souladu se zásadou proporcionality, když odvod za porušení rozpočtové kázně snížil, přičemž určitou část odvodu ponechal v platnosti a tento postup odůvodnil právě tím, že nepovažuje porušení za tolik závažné, aby mělo za následek vyměření odvodu v celkové výši částky dotace. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že porušení zásady transparentnosti u dílčího kritéria technického řešení – váha 15% nemělo přímý dopad na daný účel poskytnutí peněžených prostředků, ale mohlo mít vliv na výsledek prováděného výběrového řízení. Námitka žalobce v tomto směru není tedy důvodná.

K tvrzení žalobce, že v případě odlišných postupů orgánů veřejné správy došlo k porušení principu právní jistoty a předvídatelnosti práva, žalovaný uváděl, že žalobce byl na základě rozhodnutí Ministerstva práce a obchodu vázán *Podmínkami pro výběr dodavatelů* a svým postupem při výběru dodavatelů přitom porušil ustanovení uvedené v Hlavě I., čl. II. odst. 2 písm. d) a v Hlavě I., čl. III. odst. 2. Žalovaný poznamenal, že součástí spisového materiálu je zpráva o zjištění stavu realizace projektu od Ministerstva práce a obchodu, ze které nevyplyvá, že by tato skupina v rámci návštěvy konané dne 14.9.2010 provedla hloubkovou kontrolu zadávací dokumentace, čemuž je ostatně oprávněn pouze orgán finanční správy, neboť podle § 10 odst. 1 písm. h) zák. č. 456/2011 Sb., o finanční správě a ust. § 44a odst. 9 zák. o rozpočtových pravidlech vykonávají finanční úřady správu odvodu za porušení rozpočtové kázně a postupují podle daňového řádu. Tuto námitku žalovaný odmítl rovněž jako nedůvodnou.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Projednání věci soudem

Krajský soud při přezkoumávání obou rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.).

Při posuzování důvodnosti žalobcích tvrzení vycházel soud z nesporných skutkových zjištění, ze kterých vyplývají následující skutečnosti.

Ministerstvo průmyslu a obchodu dne 2.6.2010 vydalo rozhodnutí o poskytnutí dotace čj. 13-10/2.2RV02-160/10/08200 v rámci Operačního programu Podnikání a inovace (OPPI). Příjemcem dotace je společnost Realistic a.s. se sídlem Karlovy Vary, Závodu Míru 4 a dotace byla poskytována na projekt č. 2.2RT02/160 s názvem *Porřízení špičkové výrobní technologie lakovny a jeřábu* do rekonstruované výrobní haly společnosti. Přílohou rozhodnutí jsou *Podmínky poskytnutí dotace*, z nichž kromě jediného vyplývá z Hlavy I. obecná část, čl. II. bod 2, že při realizaci projektu je příjemce dotace povinen též ve smyslu písm. d) postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a podle *Pravidel pro výběr dodavatelů*, která tvoří přílohu *Podmínek*, a je povinen vrátit poměrnou výši dotace týkající se předmětné veřejné zakázky poskytnutou na projekt

v rámci programu v případě, že úřad pro ochranu hospodářské soutěže pravomocně rozhodne, že při zadání veřejné zakázky, která s projektem přímo souvisí byl porušen zákon o veřejných zakázkách. Ve smyslu *Podmínek pro poskytnutí dotace* dle Hlavy I., čl. III. bod 2 za způsobilé lze uznat pouze ty výdaje projektu, jež splňují podmínky uvedené v pravidlech způsobilosti výdajů, která jsou přílohou podmínek. Prvním dnem způsobilosti výdajů projektu je 26. červen 2009. Výdaje vzniklé před tímto dnem nemohou být za způsobilé uznány. Jednotlivý program může v textu výzvy nebo zvláštní části těchto podmínek stanovit zvláštní úpravu pro specifické situace.

Z obsahu *Zadávací dokumentace* na projekt špičková výrobní technologie ze dne 3.6.2010 vyplynulo, že v části 1.8. upravuje kritéria a hodnocení nabídek a uvádí, že základním kritériem pro hodnocení nabídky a zadání veřejné zakázky je podle § 78 odst. 1 zák. o veřejných zakázkách ekonomická výhodnost nabídky. Pro hodnocení nabídek použije hodnotící komise bodovací stupnici v rozsahu 1 až 100. Každé jednotlivé nabídce je dle dílčího kritéria přidělena bodová hodnota, která odráží úspěšnost předmětné nabídky v rámci dílčího kritéria. Pro číselná vyjádřitelná kritéria, pro která má nejvhodnější nabídka maximální hodnotu kritéria, získá hodnocená nabídka bodovou hodnotu, která vznikne násobkem 100 a poměru hodnoty nabídky k hodnotě nejvhodnější nabídky. Pro číselně vyjádřitelná kritéria, pro která má nejvhodnější nabídka minimální hodnotu kritéria, získá hodnocená nabídka bodovou hodnotu, která vznikne násobkem 100 a poměru hodnoty nejvýhodnější nabídky k hodnocené nabídce. Pro kritéria, která nelze vyjádřit číselně, sestaví hodnotící komise pořadí nabídek od nejvhodnější k nejméně vhodné a přiřadí k nejvhodnější nabídce 100 bodů a každé následující následky přiřadí takové bodové hodnocení, které vyjadřuje míru splnění dílčího kritéria ve vztahu k nejvhodnější nabídce.

Díličními kritérii, dle kterých bude zadavatel posuzovat nabídku, jsou *Nabídková cena* s váhou 45%, *Technické řešení* s váhou 15%, *Záruční doba* s váhou 20% a *Pokuta za nedodržení termínu dodávky v korunách/den* s váhou 20%. Technickým a funkčním řešením je myšleno nadstandartní technické provedení oproti požadované základní technické specifikaci určené v bodě 1.3.

Soud při posuzování důvodnosti žaloby postupoval rovněž podle *Pravidel pro výběr dodavatelů* (dostupných na www.mpo.cz) obsahujících v části *Obecné principy* pod bodem 3 požadavek, aby výběr dodavatele byl transparentní, nediskriminační a dodržoval rovný přístup. Ve smyslu těchto *Pravidel* v části *Zadávací dokumentace* v bodě 9 je uvedeno, zadávací dokumentace obsahuje jednak požadavky na splnění kvalifikačních předpokladů, jednak přesnou charakteristiku zakázky a jednak kritéria pro hodnocení, přitom každé musí mít předem stanovenou svoji váhu a způsob hodnocení nabídek.

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud ze zjištění, že žalobce svá tvrzení stavěl na totožném skutkovém základě, ze kterého vycházel jak správce daně v rámci prováděné daňové kontroly, tak i žalovaný při rozhodování o obou odvoláních žalobce proti rozhodnutím správce daně I. stupně. Rovněž soud výchozí stav věci shledal nesporným a posuzoval důvodnost tvrzení žalobce, kterými negoval právní závěry žalovaného učiněné na podkladě výchozího stavu věci.

Žalobce tvrdil, že oproti závěrům správce daně I. stupně a žalovaného neporušil zásadu transparentnosti při výběrovém řízení, neboť v zadávací dokumentaci čl. 1.3 dostatečně určitě specifikoval technické požadavky na prováděnou zakázku, dostatečně určitě specifikoval i hodnotící kritériu „Technické řešení – váha 15%“. Obsah zadávací dokumentace v její části 1.81 na str. 7 dokumentuje, že zadávací dokumentace obsahuje vymezená kritéria pro hodnocení nabídek, ke kterým řadí *Nabídkovou cenu, Technické řešení, Záruční dobu a Pokutu za nedodržení termínu dodávky* a stanoví procentuální váhu těchto hodnotících kritérií. Nesporným faktem zůstává, že u hodnotícího kritéria Technické řešení s váhou 15% absentuje popis, jakým způsobem bude vyhodnocena vhodnost navrhovaného řešení a jak budou u tohoto kritéria přiřazovány body k jednotlivým nabídkám. Zadávací dokumentace pouze obsahovala vysvětlení, že technickým a funkčním řešením je myšleno nadstandartní technické provedení oproti požadované základní technické specifikaci uvedené v bodě 1.31 zadávací dokumentace. Popis metody a způsob hodnocení nabídek zadávací dokumentace neobsahuje. Tento stav věci žalovaný hodnotil a dospěl k závěru, že stejně jako správce daně nezpochybňuje popsání základních technických požadavků u předmětné zakázky v zadávací dokumentaci, ale shledává netransparentnost stanoveného hodnotícího kritéria Technické řešení – váha 15%. Ze způsobu hodnocení tohoto kritéria, včetně vysvětlení, že technickým a funkčním řešením je myšleno nadstandartní technické provedení oproti požadované základní technické specifikaci uvedené v bodě 1.31 v zadávací dokumentaci, nemohli mít uchazeči o zakázku jakou představu o tom, co a jakým způsobem bude zadavatel v rámci tohoto dílčího kritéria hodnotit a co je pro zadavatele prioritou a proto nemohli ani nabídku v tomto směru učinit. Argumentace tohoto závěru, na kterou pro její konzistentnost soud plně odkazuje, je obsažena v odůvodnění každého z napadených rozhodnutí žalovaného na str. 7 a 8.

Soud shledal, že v případě žalobce tak došlo k porušení rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 2.6.2010 o poskytnutí dotace čj. 138-10/2.2RV02-160/10/08200. Konkrétně došlo k porušení podmínek o poskytnutí dotace v rozsahu Hlavy I., čl. II bod 2 písm. d) v rozsahu povinnosti příjemce dotace postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a podle Pravidel pro výběr dodavatelů v rozsahu v jejich části Obecné principy bod 3, zakládající povinnost zajistit výběr dodavatelů transparentně, nediskriminačně, s dodržováním rovného přístupu pro všechny dodavatele.

Při hodnocení neurčitěho pojmu neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zák. o rozpočtových pravidlech je nezbytné, kromě jiného, vycházet i z účelu poskytnutých veřejných prostředků a naplnění tohoto účelu, tzn. že nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněným použitím prostředků, které by jako takové muselo nutně vést ke vrácení prostředků do veřejného rozpočtu (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2008 čj. 9Afs 202/2007-68, dostupného na www.nssoud.cz). Určující pro úsudek o naplnění neurčitěho pojmu neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků je posouzení intenzity a dopadu porušení povinnosti příjemce dotace. V souzeném případě porušení povinnosti nemělo rysy formálního pochybení spočívajícího např. v opožděné úhradě faktury dodavatele, jak bylo např. hodnoceno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2014, čj. 4 As 117/2014-39, ale v případě žalobce došlo k porušení povinnosti příjemce dotace v důsledku částečně netransparentního způsobu zadání veřejné zakázky. Zadávací podmínky objektivně

připouštěly rozdílný výklad ohledně požadavku na zpracování nabídky a způsobu hodnocení, což způsobilo porušení zásady transparentnosti, které mohlo mít vliv na průběh a výsledek prováděného výběrového řízení.

Žalobce v žalobě dále tvrdil, že i pokud by bylo shledáno porušení zásady transparentnosti, v jeho případě nedošlo k neoprávněnému použití dotačních prostředků, neboť porušení této povinnosti nemělo vliv na výsledek výběrového řízení a dotčené hodnotící kritérium tvořilo pouze 15% bodového hodnocení všech hodnotících kritérií. Tento aspekt však žalovaný řádně zohlednil v obou napadených rozhodnutích neboť oproti jednotlivým dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Karlovarský kraj, který rozhodl o odvodu dotačních prostředků ve výši 100%, a to poměrně ve výši 15% do státního rozpočtu a ve výši 85% s odvodem do národního fondu, žalovaný odvody žalobci snížil poměrně tak, že celkový odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu a do národního fondu byl stanoven ve výši 25% s poskytnutých dotačních prostředků. Úsudek o snížení jednotlivých částek odvodu žalovaný také argumentačně zdůvodnil tím, že žalobce při výběru dodavatele sice porušil zásadu transparentnosti, avšak vzhledem k charakteru shledaného pochybení, které nebylo vyhodnoceno jako tolik závažné, aby mělo za následek vyměření odvodu ve výši celkové částky dotace, přihlédl ke skutečnosti, že porušení nemělo přímý dopad na účel poskytnutých peněžních prostředků, který byl naplněn, a zohlednil pouze tu skutečnost, že shledané porušení povinnosti mohlo mít vliv na výsledek prováděného výběrového řízení a stanovil tak odvod v celkové výši 25% z celkových částek dotačních prostředků poskytnutých žalobci. Tvzení žalobce, že shledané pochybení není neoprávněným použitím prostředků dotace, není proto důvodné.

Žalobce tvrdil, že správní orgán porušil princip právní jistoty a předvídatelnosti práva ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu a § 8 odst. 2 daňového řádu proto, že poskytovatel dotace prostřednictvím Agentury pro podporu podnikání a investic CZECH INVEST rozhodl o poskytnutí dotace a následně jiný správní orgán příslušný finanční úřad shledal pochybení ve výběrovém řízení a rozhodoval o vrácení dotace. Důvodnost tohoto tvrzení soud posuzoval na podkladě ust. § 8 odst. 2 daňového řádu, podle kterého správce daně dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V obecné rovině toto žalobní tvrzení je vyjádřením premisy, že veřejná správa má zajišťovat jednotnost a předvídatelnost všech svých postupů v souladu se zásadou legitimního očekávání. V konkrétním případě však závěr o porušení povinnosti příjemce dotace byl učiněn příslušným správcem daně, který vykonává správu odvodů za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 8 zák. o rozpočtových pravidlech. Žalobci byly poskytnuty peněžní prostředky a za dodržení podmínek, jejich poskytnutí také jako příjemce dotace nese odpovědnost. Skutečnost, že poskytovatel dotačních prostředků příjemce dotace neupozornil na nesrovnalosti při provádění projektu, na nějž je dotace poskytována, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost žalobce jako příjemce dotace za plnění podmínek, za kterých dotace byla poskytnuta. Jestliže správce daně shledal porušení rozpočtové kázně v rozsahu § 44 odst. 1 písm. b) zák. o rozpočtových pravidlech spočívající v netransparentním postupu při zadávání veřejné zakázky na realizaci projektu, na nějž je dotace poskytována, nemůže se příjemce dotace dovolávat zásahu do zásady legitimního očekávání (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.8.2012, čj. 1Afs 15/2012-38, dostupný na www.nssoud.cz). V projednávané věci rozhodoval Finanční úřad pro Karlovarský kraj jako

příslušný orgán k rozhodování o odvodu za porušení rozpočtové kázně při čerpání dotace a v jeho pravomoci bylo posuzovat otázku dodržení povinností stanovených zákonem o veřejných zakázkách zcela samostatně a nezávisle na jiných správních orgánech. (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.9.2017, čj. 6Afs 281/2016-86, dostupný na www.nssoud.cz).

Soud na podkladě výše uvedených důvodů shledal žalobu nedůvodnou a postupem podle § 78 odst. 7 žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 a vzhledem k tomu, že žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, ač dosáhl procesního úspěchu, rozhodl soud, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. října 2017

Za správnost: K.

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu